

Stefania Jodko

**pionierka Gorzowa i nauczycielka
z wielkim sercem**

oprac. Monika Markowska i Hanna Ciepela,
Wojewódzki Ośrodek Metodyczny

**Stefania Jodko, pionierka
Gorzowa i nauczycielka
uwielbiana przez dzieci. - *Jak
szedłem z mamą przez miasto,
ciągle pozdrawiali nas Jej
uczniowie* - wspomina syn
Juliusz.**

Stefania Jodko z domu Kazak urodziła się 14 czerwca 1917 r.
w Pohorcach, powiat Rudki, woj. Iwowskie.

Najbliższa rodzina Stefanii Jodko

Julia i Tomasz Kazakowie
- rodzice Stefanii Jodko

Stefania z bratem Bronisławem
i ojcem - lata 40.

Lata szkoły:

- W latach 1924-1931 uczęszczała do Szkoły Powszechnej im. Elizy Orzeszkowej w Drohobyczu.
- W roku 1931 uczyła się w Polskim Prywatnym Seminarium Nauczycielskim Żeńskim kończąc kursy: I, II, III, IV.
- W 1936 roku ukończyła kurs V, zdała maturę i egzamin dyplomowy na nauczyciela szkół powszechnych w Prywatnym Nauczycielskim Seminarium Sióstr Bazylianek w Drohobyczu.
- W 1941 roku ukończyła roczny kurs języka rosyjskiego dla nauczycieli klas V-VII w Drohobyczu.

Stefania Jodko z d. Kazak,
Drohobycz

Stefania Jodko z d. Kazak,
Drohobycz

Stefania Jodko z d. Kazak
(pierwsza po prawej u dołu)
z koleżankami

Uczennice Prywatnego
Seminarium Nauczycielskiego,
kurs IV, Drohobycz, 1933 r.

Stefania (pierwsza z prawej)
z koleżankami, Truskawiec

Uczennice Seminarium
Nauczycielskiego - święto sportowe,
(Stefania na pierwszym planie z prawej
strony) Borysław, 1934 r. lub 1935 r.

Okres powojenny

28 sierpnia 1945 roku opuściła Drohobycz i osiedliła się w Gorzowie Wlkp.

**Panorama miasta Gorzowa Wlkp.,
kolekcja Gorzowskiego
Towarzystwa Fotograficznego,
lata 50. (aut. W. Kućko)**

Stefania i Daniel Jodkowie

Zawarli związek małżeński
w styczniu 1946 roku

Daniel Jodko, mąż Stefani był nietuzinkową postacią w historii powojennego Gorzowa.

Urodził się 15 czerwca 1915 roku w Podrukszach na Litwie. Ukończył m.in. Gimnazjum im. A. Mickiewicza, studiował w Szkole Nauk Politycznych przy Instytucie Naukowo-Badawczym Europy Wschodniej w Wilnie. Był uczestnikiem obrony Lwowa w 1939 roku. Potem wstąpił do Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej. W 1944 roku uczestniczył w operacji „Ostra Brama”.

Do Gorzowa przyjechał w październiku 1945 roku i podjął pracę w Zarządzie Miejskim, a od grudnia 1945 roku w Rejonowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej. Potem pracował w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, a w latach 1975-1981 w gorzowskim Urzędzie Wojewódzkim. Podobnie jak żona, był członkiem Klubu Pioniera.

***Największą pasją taty była fotografia – mówił syn Juliusz.
- Fotografował miasto, uroczystości państwowe i religijne,
pochody pierwszomajowe, procesje Bożego Ciała. A potem
wywoływał zdjęcia w ciemni zrobionej w piwnicy.***

Rodzinne szczęście

Stefania Jodko z mężem
i dziećmi, lata 60.

Stefania Jodko z dziećmi:
Juliuszem i Krystyną, lata 50.

Stefania Jodko z bratem i dziećmi:
Krystyną, Juliuszem, Zbigniewem

Kariera zawodowa Stefanii Jodko do 1945 roku

- **Od 1938 roku prowadziła z ramienia opieki społecznej świetlicę dla najbiedniejszych dzieci w Szkole Podstawowej nr 10 w Drohobyczu.**
- **Od lipca 1941 roku do sierpnia 1944 roku pracowała fizycznie w pralni w Truskawcu.**
- **Od sierpnia 1944 roku do sierpnia 1945 roku uczyła języka rosyjskiego w Szkole Podstawowej nr 6 w Drohobyczu.**

**Stefania Jodko z d. Kazak,
Truskawiec**

**Stefania Jodko z d. Kazak
(w środku) z koleżankami, Drohobycz**

Kariera zawodowa po 1945 roku

- **Po przyjeździe do Gorzowa Stefania Jodko pracowała w Zarządzie Miejskim w Referacie Kultury i Sztuki.**
- **Sprawowała nadzór nad uporządkowaniem biblioteki przedwojennego, landsberskiego Towarzystwa Historii Nowej Marchii.**
- **Od 1957 roku pracowała w Szkole Podstawowej nr 8 w Gorzowie Wlkp. i Szkole Podstawowej nr 7 jako nauczycielka klas I-III.**

Zarząd Miejski, Gorzów Wlkp., 1947/1948 r.

Budynek Zarządu Miejskiego,
Stefania Jodko pierwsza od
lewej, Gorzów Wlkp., ok. 1946 r.

Zarząd Miejski, Gorzów Wlkp.,
1945 r. (ze zbiorów Archiwum
Państwowego w Gorzowie Wlkp.
Kolekcja zdjęć; sygn. 334)

Szkoła Podstawowa nr 7,
Gorzów Wlkp., r. szk. 1958/1959

Szkoła Podstawowa nr 7,
Gorzów Wlkp., r. szk. 1959/1960

Szkoła Podstawowa nr 7,
Gorzów Wlkp., r. szk. 1960/1965

Stefania Jodko z uczniami,
Gorzów Wlkp., lata 60.

Szkoła Podstawowa nr 7,
Gorzów Wlkp., r. szk. 1964/1965

Dzieliła się swoim doświadczeniem pedagogicznym publikując artykuły w czasopismach oświatowych

MARIA KONOPNICKA — „O KRASNOLUDKACH I O SIEROTCE MARYSI”

O krasnoludkach i o sierotce Marysi — M. Konopnickiej jest lekturą dla klasy IV. Ta pięknie ilustrowana przez J. M. Szancera baśń dostarcza dzieciom wielu głębokich wrażeń, przyczynia się do rozwijania ich wyobraźni i kształtowania cech charakteru. Ponieważ objętość jej jest pokaźna, omawiałam z dziećmi tylko fragmenty.

Za taką realizacją przemawia fakt, że ma ona kilka wątków, które umożliwiają łatwe wyróżnianie fragmentów.

Wybierając fragmenty do omawiania, zwracałam uwagę na to, czy będą one interesujące dla moich uczniów i jakie posiadają momenty wychowawcze. Na opracowanie tej baśni zaplanowałam 10—11 godzin lekcyjnych. Oto proponowane tematy lekcyjne:

1. Czytanie przez nauczyciela fragmentu „W Kryształowej Grocie”.
2. Zdawanie sprawy z treści rozdziału: „Opowiadanie Koszałka-Opalka” (po przeczytaniu przez dzieci w domu).
3. Ustalanie kolejności wydarzeń we fragmencie „Wyprawa Podziomka”.
4. Wyszukiwanie fragmentów opisu i opowiadania we fragmencie „Marysia-sierotka”.
5. Ćwiczenia w mówieniu ze szczególnym uwzględnieniem poznanego słownictwa we fragmencie „Lis Sadelko”.
6. Inscenizacja fragmentu „U królowej Tatry”.
7. Rozmowa z uczniami na temat fragmentu „Chata Skrobka” z uzasadnieniem słuszności swoich stwierdzeń przez wyszukiwanie odpowiednich tekstów.
8. Inscenizacja fragmentu „Sprawa Wiechetka”.
9. Konkurs pięknego opowiadania z zapisem ocen do kroniki.

Analizując ten utwór starałam się wydobyc jak najwięcej momentów wychowawczych, pokazać postacie występujące w nim i zwrócić uwagę na fikcyjność niektórych z nich. Pozwalały one na ukazanie wielu cech charakteru ludzkiego. Szczególną uwagę zwróciłam na sierotkę Marysię. Jest ona uosobieniem najbardziej szlachetnych cech charakteru człowieka.

Ukazanie sieroty w ciepłych barwach wzbudzi w dzieciach sympatię do niej i do jej szlachetnych czynów. Omawiając postać Marysi uczymy dzieci miłości do ludzi, pracowitości i szlachetności w postępowaniu, wpajamy miłość do zwierząt i przyrody, uczymy je współczucia dla cierpiących. Dzieci dostrzegają, że dobro bywa nagrodzone, a zło ukarane. Podczas omawiania wyprawy Marysi do królowej Tatry, nauczyciel ma doskonałą okazję do ukazania piękna ojczystego krajobrazu, budząc miłość do ojczystej ziemi. Do tego celu może być również wykorzystana legenda o powstaniu państwa polskiego oraz fragmenty mówiące o walkach Polaków z zaborcami niemieckimi.

Dokładniejszego omówienia wymaga postać Skrobka i jego dzieci, gdyż Skrobek jest wiernym obrazem polskiego chłopca. Cechuje go niezwykły upór, ofiarność, pracowitość, nieustrasłość. Odnacza się ogromnym przywiązaniem do rodzinnej ziemi. Inne fragmenty baśni pozwalają na wydobycie takich cech ludzkich, jak: poświęcenie, ofiarność, umiłowanie prawdy, oraz ukazanie rysów ujemnych, które powinny być przez dzieci napiętnowane, np. chęć lekkiego życia na podstawie fragmentu o Cyganie, przebiegłość i obłuda na przykładzie lisa, pyszałkowość i nieuzasadniona duma na przykładzie Półpanka.

Wartościowym sposobem pogłębiania treści baśni jest ilustrowanie. Zbliża ono emocjonalnie dzieci do utworu. Ilustrując treść utworu dzieci dowolnie ujmują w formie rysunku to, co szczególnie je zainteresowało i co głębiej przeżyły. Rysunek

**W 1989 roku Stefania Jodko została odznaczona
Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski**

Miłośniczka zwierząt

Mama chętnie przygarniała psy i bardzo lubiła wszystkie zwierzęta - mówił Juliusz syn Stefanii Jodko.

Nauczycielka od serca

Nasza pani jest bardzo dobra.
Matgoria Rantorske.

14 X 1968r

Łonów Wlkp. 11V 65

Droga Pani.

Już po Pani nasz nie uczy. Ja się pytam
o zdrowie Pani i kiedy Pani wróci do
nasz. Luję Pani dużo szczęścia i dużo
zdrowia. Ja się ucze się irednio.
Przynkam Pani, że będę na lekcji
uwaga i będę pilny. Ślad Jony.
Caliuje Pania.

Kochana Pani! Gorzów 11V 65

Nasza Pani jest bardzo dobra.

Kochana Pani wracaj do nas jak najprędzej

Nasza Pani jest bardzo chora.

Kochana Pani ja się dobrze ucze.

Ja bardzo tęsknię za Pania.

Pozdrawiam Pania, żeby Pani wróciła

do nas jak najprędzej. Pozdrawiam

Pania jak najprędzej, żeby Pani szybko

wróciła do zdrowia.

Caliuje Pania jak najmocniej

Caliów 122

A jak się zmiesci to 130.

Zmarła 18 lutego 1993 r.

Miała 76 lat

Źródła:

1. Biogram Stefanii Jodko opracowany na podstawie artykułów Anny Jodko
2. Jodko S., *Maria Konopnicka – o krasnoludkach i sierotce Marysi*, „Życie Szkoły” 1973, nr 3, s. 30-36
3. Materiały udostępnione przez rodzinę Jodków
4. Pixabay.com [online], [dostęp: 19 października 2017]. Dostępny w Internecie: [<https://pixabay.com/pl/agfa-agfa-billy-aparat-fotograficzny-1007063/>](https://pixabay.com/pl/agfa-agfa-billy-aparat-fotograficzny-1007063/)
5. Szymanowicz M., *Kućko*, WiMBP, Gorzów Wlkp. 2008
6. Ze zbiorów Archiwum Państwowego w Gorzowie Wlkp.